

دعای روز دهم ماه

إِلَهِي كَمْ مِنْ شَيْءٍ غَبْتُ عَنْهُ فَشَهِدْتَهُ فَيَسَّرْتَ لِي

معبودا! چه بسیار چیزهایی که من از آن دور بودم و تو در آن حاضر
فِيهِ الْمَنَافِعَ، وَدَفَعْتَ فِيهِ السَّوَاءَ، وَحَفِظْتَ عَنِّي

بودی و سودهای مرا در آن میسر ساختی، ناگواری آن را از من دفع
فِيهِ الْغَيْبَةَ، وَوَقَيْتَنِي فِيهِ بِإِلْمٍ مِنِّي، وَلَا حَوْلَ

کردی، در غیاب من مرا مورد توجه قرار دادی و بی آنکه اطلاع داشته
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ وَالْمَنْ

باشم مرا محافظت کردی و نیرو و قدرتی نیست جز به تو. تو را ستایش
وَالطَّلُوعِ. اللَّهُمَّ وَكَمْ مِنْ شَيْءٍ غَبْتُ عَنْهُ فَتَوَلَّيْتَهُ،

و منت و عطا در این باره، معبودا! چه بسیار چیزهایی که من از آن
وَسَدَدْتَ لِي فِيهِ الرَّأْيَ، وَأَعْطَيْتَنِي فِيهِ الْقَبُولَ،

دور (و بی خبر) بودم و تو آن را به عهده گرفتی و (به همین منظور) رأی
وَأَنْجَحْتَ لِي فِيهِ الطَّلِيَةَ، وَقَوَّيْتَ فِيهِ الْعَزِيمَةَ،

مرا در (مورد درخواست آن) محکم ساختی و (حال) پذیرش آن را به من
وَقَرَنْتَ فِيهِ الْمَعُونَةَ، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي كَثِيرًا،

دادی، مرا به درخواست آن موفق ساختی و تصمیم را (درباره آن) قوی
وَلَكَ الشُّكْرُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

کردی و آن را به کمک خود مقرون ساختی. تو را ستایش، ستایشی

النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، الرَّضِيِّ الْمَرْضِيِّ، الطَّيِّبِ التَّقِيِّ، الْمُبَارَكِ

فراوان ای خدای من! و تو را سپاس ای پروردگار جهانیان! خدایا! بر

التَّقِيِّ، الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ، الْمُطَهَّرِ الْوَفِيِّ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

محمد پیامبر مکی درود فرست، آن خشنودی پسندیده، پاکیزه، پرهیزکار،

الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ

مبارک، پاک، طاهر، پاکزاد، پاک سرشت، با وفا و بر خاندان محمد آن

إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَلَى أَثَرِ

پاکیزگان برگزیده، چنانچه بر ابراهیم و خاندان ابراهیم درود فرستادی،

مَحَامِدِكَ، وَالصَّلَاةِ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، أَنْ

به راستی که تو ستوده و بزرگواری. خدایا! از تو خواهم به دنبال

تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلِّهَا قَدِيمِهَا وَحَدِيثِهَا، صَغِيرِهَا

ستودنی‌هایت و پس از درود بر پیامبرت محمد و خاندانش، که همه

وَكَبِيرِهَا، سِرِّهَا وَعَلَانِيَتِهَا، مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا

گناهانم را بیمارزی، کهنه و تازه‌اش را، کوچک و بزرگش را، نهان و

لَمْ أَعْلَمْ، وَمَا أَحْصَيْتَهُ عَلَيَّ وَحَفِظْتَهُ وَنَسِيتُهُ أَنَا

اشکارش را، چه آنها که می‌دانم و چه آنها را که تو یادداشت کرده و

مِنْ نَفْسِي، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ، يَا رَحِيمُ يَا

حفظ نموده‌ای ولی من خودم آنها را فراموش کرده‌ام، ای خدا! ای

رَحِيمُ. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

خدا! ای بخشاینده! ای بخشاینده! ای مهربان! ای مهربان! پاک و منزهی

أَسْتَغْفِرُكَ وَآتُوبُ إِلَيْكَ، أَنْتَ إِلَهِي مَوْضِعُ كُلِّ

تو خدایا! و به ستایش تو مشغولم، معبودی جز تو نیست، از تو آمرزش
شکوی، و منتهی الحاجات، و أنت أمرت خلقك

خواهم و به درگاهت توبه کنم، تو ای خدای من! جایگاه هر شکایت و
بالدعاء، وَتَكَفَّلْتَ لَهُمْ بِالْإِجَابَةِ، إِنَّكَ قَرِيبٌ

منتهای هر حاجت هستی، تو خلق خود را دستور دعا دادی و اجابت

مُجِيبٌ. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، مَا أَعْظَمَ

دعایشان را به عهده گرفتی، به راستی که تو نزدیک و اجابت کننده دعا

اسْمِكَ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ، وَأَحْمَدُ فِعْلَكَ فِي أَهْلِ

هستی. پاک و منزهی تو خدایا! و ستایشت کنم، به راستی که چه بزرگ

الْأَرْضِ، وَأَفْشَى خَيْرِكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ. سُبْحَانَكَ

است نام تو در میان آسمانیان و چه اندازه ستوده است رفتار تو در

اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ

زمینیان، فاش گشت خیر و نیکی تو در صحرا و دریا. پاک و منزهی تو

وَآتُوبُ إِلَيْكَ، أَنْتَ الرَّؤُوفُ، وَإِلَيْكَ الْمَرْغَبُ، تُنَزِّلُ

خدایا! و تو را ستایش کنم، معبودی جز تو نیست، از تو آمرزش خواهم و

الْغَيْثَ، وَتُقَدِّرُ الْأَقْوَاتَ، وَأَنْتَ قَاسِمُ الْمَعَاشِ،

به درگاهت توبه کنم، تویی مهرورز و روی هر شوق و رغبتی به آستان

قَاضِي الْأَجَالِ، رَازِقُ الْعِبَادِ، مُرَوِّى الْبِلَادِ، مُخْرِجُ

تو است، باران فرو فرستی و روزیها را اندازه کنی، تو قسمت کننده

الثَّمَرَاتِ، عَظِيمِ الْبَرَكَاتِ. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ
 روزی، مقدر کننده عمرها، روزی دهنده بتدگان، سیراب کننده سرزمینها،
 وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَآتُوبُ
 برون آورنده میوهها و دارنده برکتهای بس بزرگ هستی. پاک و منزهی تو
 إِلَيْكَ، أَنْتَ الْمُغِيثُ، وَإِلَيْكَ الْمُرْغَبُ، مُنْزِلُ الْغَيْثِ،
 خدایا! و تو را ستایش کنم، معبودی جز تو نیست، از تو آمرزش خواهم و
 يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِكَ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِكَ،
 به درگاهت توبه کنم، تو فریادرس هستی، روی هر شوق و رغبت به
 وَالْعَرْشُ الْأَعْلَى، وَالْعَمُودُ الْأَسْفَلُ وَالْهَوَاءُ وَمَا
 آستان تو است، تو فروفرستنده باران هستی. به ستایش تو تسبیح گوید
 بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى، وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 رعد و نیز فرشتگان از بیم تو، عرش اعلی، ستون اسفل، هوا و آن چه
 وَالنُّجُومُ وَالضِّيَاءُ وَالظُّلْمَةُ وَالنُّورُ وَالْفَيْءُ
 میان آن دو است، آن چه در زیر خاک است، خورشید، ماه، ستارگان،
 وَالظِّلُّ وَالْحَرُورُ. سُبْحَانَكَ، أَنْتَ تُسِيرُ الْجِبَالَ،
 روشنی، تاریکی، نور، سایه و آفتاب. منزهی تو که کوهها را حرکت دهی
 وَثَهْبُ الرِّيَّاحِ. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا
 و بادهای را جریان دهی. پاک و منزهی تو خدایا! و ستایشت کنم، معبودی
 أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَآتُوبُ إِلَيْكَ. سُبْحَانَكَ، أَسْأَلُكَ
 جز تو نیست، از تو آمرزش خواهم و به درگاهت توبه آرم، منزهی تو، از

بِاسْمِكَ الْمَرْهُوبِ، حَامِلِ عَرْشِكَ، وَمَنْ فِي سَمَوَاتِكَ

تو خواهیم بدان نامت که از آن ترسند و عرش تو را برداشته است، هر

وَأَرْضِكَ، وَمَنْ فِي الْبُحُورِ وَالْهَوَاءِ، وَمَنْ فِي

که در آسمانها و زمین تو است، هر که در دریاها و در هوا، هر که در

الظُّلَمَةِ، وَمَنْ فِي لُجَجِ الْبُحُورِ، وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَى،

تاریکی، هر که در میانه‌های دریاها، هر که در زیر زمین و هر که

وَمَنْ مَا بَيْنَ الْخَافِقَيْنِ، سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَكَ.

در میان شرق و غرب عالم است، منزهی تو چه اندازه بزرگی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

پاک و منزهی تو خدایا! و ستایشت کنم، معبودی جز تو نیست، از تو

أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ. سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

آمرزش خواهم و به درگاہت توبه کنم. پاک و منزهی تو که معبودی

أَسْأَلُكَ إِجَابَةَ الدُّعَاءِ، وَالشُّكْرَ فِي الشَّدَّةِ

جز تو نیست، از تو خواهم اجابت دعا و سپاسگزاریات را در سختی و

وَالرِّخَاءِ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

آسانی، منزهی تو خدایا! و ستایشت کنم، معبودی جز تو نیست، تو به

نَظَرْتُ إِلَى السَّمَوَاتِ الْعُلَا، فَأَوْثَقْتُ أَطْبَاقَهَا،

آسمانها نگرستی و طبقات آن را محکم ساختی، به تکیه‌گاه زمینهای

سُبْحَانَكَ، وَنَظَرْتُ إِلَى عِمَادِ الْأَرْضِينَ السُّفْلَى

پست توجه فرمودی و اطراف آن را به سختی کشیدی، منزهی تو، و

فَزَلَزْتَ أَقْطَارَهَا، سُبْحَانَكَ، وَنَظَرْتَ إِلَى مَا فِي

بدان چه در دریاها و میانه‌های آنها بود نگرستی پس هر چه در آنها بود

الْبُحُورِ وَالْحُجُجِهَا، فَتَمَحَّصَ مَا فِيهَا، سُبْحَانَكَ، فَرَقًا

از روی هیبت و بیم تو آشکار و هویدا شد. پاک و منزهی تو، بدان چه

مِنْكَ وَهَيْبَةً لَكَ. سُبْحَانَكَ وَنَظَرْتَ إِلَى مَا أَحَاطَ

خاور و باختر جهان بدان احاطه دارد و هم به هوایی که در میان آن بود

بِالْخَافِقِينَ وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ مِنَ الْهُوَاءِ فَخَضَعَ لَكَ

توجه فرمودی آنها از روی خشوع در برابرت و از روی فروتنی در

خَاشِعًا، وَاجْلالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْوُجُوهِ

پیشگاه ذات بزرگواریت که بزرگ‌ترین ذوات است همگی خاضع و

خَاضِعًا. سُبْحَانَكَ، مَنْ ذَا الَّذِي أَعَانَكَ حِينَ سَمَكْتَ

فروتن گشتند. منزهی تو، چه کسی بود آن که کمکت داد در آن زمان

السَّمَوَاتِ وَاسْتَوَيْتَ عَلَى عَرْشِ عَظَمَتِكَ،

که آسمانها را برافراستی و بر عرش عظمت استیلا یافتی؟ منزهی تو،

سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِي حَضَرَكَ حِينَ بَسَطْتَ

چه کسی بود آنکه در پیشگاه تو حاضر بود در آن وقت که زمین را

الْأَرْضَ فَمَدَدْتَهَا، ثُمَّ دَحَوْتَهَا فَجَعَلْتَهَا فِرَاشًا، فَمَنْ

گسترانیدی و آن را کشیدی و سپس پهن کردی و بسترش ساختی؟

ذَا الَّذِي يَقْدِرُ عَلَى قُدْرَتِكَ، سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِي

پس کیست آن که بر قدرت تو نیرو دارد؟ منزهی تو، کیست آنکه تو را

رَأَاكَ حِينَ نَصَبْتَ الْجِبَالَ فَآثَبْتَ أَسَاسَهَا بِأَهْلِهَا

دیدار کرد در آن وقتی که کوهها را بر پا داشتی و پایه‌های آن را از روی
رَحْمَةً مِنْكَ لِخَلْقِكَ. سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِي أَعَانَكَ

مهری که نسبت به خلق خود داشتی برای اهل آن محکم کردی؟
حِينَ فَجَّرْتَ الْبُحُورَ وَأَحَطْتَ بِهَا الْأَرْضَ،

منزهی تو، چه کسی بود آن که تو را کمک داد در آن زمان که دریاها را
سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِحَمْدِكَ، مَنْ ذَا الَّذِي

شکافتی و زمین را بر آنها محیط کردی؟ منزهی تو، معبودی جز تو
يُضَادُّكَ وَيُغَالِبُكَ، أَوْ يَمْتَنِعُ مِنْكَ أَوْ يَنْجُو مِنْ

نیست و به ستایشت مشغولم، کیست آن کس که با تو ضدیت کند و بر
قَدْرِكَ. سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، فَالْعُيُونُ

تو غالب آید یا از (قدرت) تو سربیزی کند یا از حکم و فرمان تو نجات
تَبْكِي لِغَفْلَةِ الْقُلُوبِ إِذَا ذُكِرْتَ مِنْ مَخَافَتِكَ،

یابد؟ پاک و منزهی تو خدایا! معبودی جز تو نیست، آن گاه که تو به
سُبْحَانَكَ مَا أَفْضَلَ حِلْمِكَ، وَآمَضِي حُكْمِكَ،

یاد آیی از ترست دیدگان برای بی‌خبری دلها بگریند، منزهی تو که
وَأَحْسَنَ خَلْقِكَ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

به راستی چه اندازه بزرگ است بردباری‌ات، نافذ است حکمت
وَبِحَمْدِكَ، مَنْ يَبْلُغُ مَدْحَكَ أَوْ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَصِفَ

و نیکو است آفرینشت! منزهی تو، معبودی جز تو نیست و تو را

كُنْهَكَ أَوْ يَنَالَ مُلْكَكَ. سُبْحَانَكَ، حَارَتِ الْأَبْصَارُ

می‌ستایم، کیست که به مدح تو برسد یا بتواند کنه تو را وصف کند یا به

دو نکت، وَامْتَلَاتِ الْقُلُوبُ فَرَقًا مِنْكَ وَوَجَلًا مِنْ

پادشاهی تو برسد؟! منزهی تو، دیدگان در برابر تو حیران گشته و دلها

مَخَافَتِكَ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِحَمْدِكَ،

از ترس و هراس تو پرگشته است! منزهی تو خدایا! معبودی جز

مَا أَحْلَمَكَ وَأَعْدَلَكَ، وَأَرَأْفَكَ وَأَرْحَمَكَ،

تو نیست و تو را ستایش کنم که چه اندازه بردباری! چقدر دادگری

وَأَسْمَعَكَ وَأَبْصَرَكَ. سُبْحَانَكَ أَنْتَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا

و رافت و مهربانی داری و چه اندازه شنوا و بینایی! منزهی تو، تویی

أَنْتَ، تَبَارَكَتْ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلوًّا

زنده‌ای که معبودی جز تو نیست، تو بزرگی و برتری از آن چه ستمگران

كَبِيرًا، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، لَا تَحْرِمْنِي

گویند، برتری بسیاری، منزهی تو، معبودی جز تو نیست، مرا از

رَحْمَتِكَ، وَلَا تُعَذِّبْنِي، وَأَنَا أَسْتَغْفِرُكَ، آمِينَ

رحمت خویش محروم مفرما و عذابم مکن، من از تو آمرزش خواهم،

آمِينَ، رَبِّ الْعَالَمِينَ.

آمین! آمین! ای پروردگار جهانیان!